

Öğrenme Sorumluluğu ve Güç Dengesi

Şefika Sümeyye Çam

Res. Asist., Eskişehir Osmangazi Universty, sumeyyesubay@gmail.com

Eylem Ünal Oruç

Lecturer, Bilecik Şeyh Edebali Universty, eylemm.unal@gmail.com

Bu araştırmada, öğretmenlerin öğrenme sorumluluğu ve güç dengesine ilişkin görüşlerinin tespit edilmesi amaçlanmıştır. Araştırma bir vaka incelemesi olup, dört ilköğretim öğretmeni ile yürütülmüştür. Veriler yarı-yapılandırılmış görüşme ile toplanmış ve içerik analizi türlerinden kategorisel analizle işlenmiştir. Araştırmada öğretmenlerin, öğrencilerin öğretimin merkezinde olması gerektiğini düşündükleri fakat bunu uygulamaya koyma hususunda yetersiz oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Sınıf mevcudunun ve öğretim programlarının gereğinden fazla bilgi yüklü olmasından dolayı bu uygulamanın gerçekleştirilemediği belirlenmiştir. Bu doğrultuda araştırmacılar tarafından öğrenme sorumluluğunu öğrenciye kazandırma ve güç dengesinin paylaşılabilmesine ilişkin öneriler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Öğrenen Merkezli Öğretim; Güç Dengesi; Öğrenme Sorumluluğu; Öğrenme; Sorumluluk

Birlikte Çalışmak: Katılımcı Öğrenme Ortamlarında Öğretmen Nasıl Öğretir ve Öğrenci Nasıl Öğrenir**Mary Burns**

Senior Technology Specialist

Education Development Centre, Waltham, MA, USA, mary.burns@gmail.com**Elizabeth Pierson**Researcher, Education Development Centre, New York, NY, USA, epierson@edc.org**Shylaja Reddy**

Programme Officer, Sarva Shikshana Abhiyan, Bangalore, Karnataka, India,

shyla.reddy1@gmail.com

Matematikte ve Fen Bilgisinde Aktif Öğrenme (ALMS) Haziran ve Kasım 2010 arasında iki Hint bölgesinde ortaokul matematik ve fen bilgisi öğretmenleri için düzenlenen altı aylık yüz-yüze bir profesyonel gelişim programıdır. ALMS'nin yapılmasındaki teori katılımcı öğrenmenin öğrenci merkezli öğretime hizmet edeceği inancına dayanmaktadır. Tasarımcılar bireyselden katılımcı öğrenmeye doğru bu değişimin öğretmenin rolünü tekrar tanımlayacağını; öğretmen ve öğrenci ilişkisini değiştireceğini; öğretmenin örgütsel, öğretimsel ve değerlendirme uygulamalarını değiştireceğini ve tam bir öğrenci merkezli öğretime doğru nihai bir değişim için altyapıyı oluşturmaya başlayacağını teorik olarak belirtmişlerdir. Bu çalışmanın tartıştığı gibi bu hareketin teorisi doğrulanmıştır. İki bölgedeki öğretmenlerin %80'den fazlası katılımcı öğrenme tekniklerini düzenli olarak uygulamışlar ve öğrenci merkezli bir öğretime doğru bir geçiş yapmışlardır. Bu uygulama öğrenciler için daha yüksek katılım oranları, güvenin artışı ve geliştirilen davranışların yanısıra bir takım faydalar sağlamıştır. Bu çalışma ayrıca öğretmenlerin yaptıkları sonucu olumlu değişiklikler gördüklerinde, öğretmenlerin geleneksel öğretim hakkındaki derin bağlı oldukları görüşlerin sınıfta şahit olduklarıyla çatışabileceğini göstermektedir. Bu değişim evrimin başlangıcıdır.

Anahtar Kelimeler: Katılımcı Öğrenme; Öğrenci Merkezli Öğretim; Profesyonel Gelişim; Öğrenme; Öğretim

Kaynaştırma Sınıflarında Çalışan Öğretmenlerin Onaylama Ve Onaylamama Davranışlarının İncelenmesi

Nevin GÜNER YILDIZ

Eskisehir Osmangazi University, Education Faculty, Turkey *antreh@gmail.com*

Elif SAZAK PINAR

Abant İzzet Baysal University, Education Faculty, Turkey *elifsazak@hotmail.com*

Bu çalışmanın amacı, kaynaştırma sınıflarında çalışan öğretmenlerin ders sırasında kullandıkları onaylama ve onaylamama davranışlarının sıklığını ve öğretmenlerin demografik özelliklerine göre onaylama ve onaylamama davranışlarının değişip değişmediğini belirlemektir. Çalışma grubu, Ankara’da devlete ait ilköğretim okullarında çalışan ve sınıfında özel gereksinimli öğrencisi bulunan 45 öğretmenden oluşmaktadır. Öğretmenlerin kullandıkları onaylama ve onaylamama davranışlarını belirlemek için çalışma grubundaki öğretmenlerin sınıflarında birer ders saati video kaydı yapılmıştır. Çalışmanın verileri, öğretmenlerin demografik özelliklerini belirlemek için kullanılan Demografik Bilgi Formu ve Öğretmen Davranışları Gözlem Formu kullanılarak video kayıtlarının analiz edilmesi ile elde edilmiştir. Verilerin analizine göre öğretmenlerin bir ders süresince her bir dakikada kullandıkları onaylama davranışları ortalama 0.42 iken, onaylamama davranışları ortalama 1.41 olarak bulunmuş ve iki ortalama arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir. Öğretmenlerin kullandıkları onaylama ve onaylamama davranışlarının sıklığının öğretmenlere ait cinsiyet, yaş, deneyim ve mezun olunan bölüm değişkenlerine göre anlamlı olarak değişmediği, ancak çalışılan sınıf düzeylerine göre anlamlı değişiklik gösterdiği görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Öğretmen Davranışları; Onaylama; Onaylamama; Kaynaştırma

Not Alma ve Değerlendirmede Teknoloji: Öğrenci Performansında Uyumun Etkileri**Matthew E. Barrett**California State University, Northridge. *Matthew.Barrett@csun.edu***Alexander B. Swan**University of California, Santa Barbara. *Swan@psych.ucsb.edu***Ani Mamikonian**California State University, Northridge. *Ani.Mamikonian.50@my.csun.edu***Inna Ghajoyan**California State University, Northridge. *Inna.Ghajoyan.209@my.csun.edu***Olga Kramarova**California State University, Northridge. *Olga.Kramarova.79@my.csun.edu***Robert J. Youmans, Ph. D.**George Mason University, *ryouman2@gmu.edu*.

Bu çalışma kodlama özgüllüğü prensibini yükseköğretimde geleneksel ve bilgisayar tabanlı not alma ve değerlendirme formatlarıyla ilişkili olarak incelemiştir. Öğrenciler (N=79) elle (n=40) veya bilgisayarla (n=39) derste not almışlar ve bilgisayarda veya kağıtta değerlendirme yapmışlardır. Not alma ve değerlendirme formatları aynı olduğunda, öğrenciler not alma ve değerlendirme formatları aynı olmayan öğrencilerle karşılaştırıldığında değerlendirmede kayda değer şekilde daha yüksek not almışlardır. Bu bulgular sınıf içi teknolojinin öğrenci performansını nasıl etkileyebileceği konusunda çalışmanın önemini vurgulamakta ve yöneticilere ve öğretim elemanlarına mümkün olduğu kadar not alma teknolojilerini ve değerlendirmeyi standartlaştırma ve uyum sağlamayı önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji; Kodlama Özgüllüğü Prensibi; Değerlendirme; Not Alma; Eğitimde İnsan Faktörleri; Online Eğitim

Okul Öncesi Çocukların Dil Gelişimi: Delhi’de Görsel-İşitsel Müdahale Programının Etkileri

Dr Sushanta Kumar Roul

Associate Professor, Department of Educational Planning & Management, Bahir Dar University, Ethiopia drsushantaroul@gmail.com

Okulöncesi formal eğitimin uygulandığı yer olmasada çocukların bağımsızlık duygusunu ilk tattıkları yer olarak tanımlanabilir. Okul öncesi eğitimi genellikle 2 ile 5 yaşları arasında zorunlu eğitimin başlamasından önce bir hazırlık eğitimidir. Bu çalışmanın amacı sosyo ekonomik durumlarına göre okul öncesi öğrencilerin dil gelişimi üzerinde görsel-ışitsel müdahale programının etkililiğini araştırmaktır. Araştırmacı bu çalışmada deneysel modeli kullanmıştır. Örneklem Delhi, Rohini’den 100 okul öncesi öğrencisinden oluşmaktadır. Sonuç olarak çalışmanın tamamı L.K.G sınıfı 100 öğrencinin yanında sosyo ekonomik düzey hakkında veri toplamak amacıyla deney ve control grubundaki tüm öğrencilerin velilerini (100) de kapsamaktadır. Dil Gelişimi Testi araştırmacı tarafından geliştirilmiş ve Sosyo Ekonomik Durum Ölçeği kullanılmıştır. Çalışmanın bulguları şöyledir: (i) Görsel-İşitsel Müdahale Programı okul öncesi öğrencilerin genel dil gelişimini olumlu yönde etkilemiştir ve (ii) Görsel-İşitsel Müdahale Programı farklı sosyo ekonomik düzeylerden öğrencileri farklı olarak etkilememiştir. Sonuç olarak, birçok yolda bu çalışmanın bulguları formal olmayan eğitimin bileşenlerini güçlendirmede yararlı olabilir. Çocuklar için, küçük çocuklarla ilgilenen öğretmenler için, öğretmen yetiştiren kurumlar için ve politikacılar için bu bulgular yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Görsel-İşitsel; Müdahale Programı; Dil Gelişimi; Okul Öncesi Çocuklar; Okul Öncesi

Deneyimli Öğretmenlerin Etkileşimli Kararlarını Anlamak: Öğretimde Uzmanlıkla İlgili Yorumlar**Bahar Gün**

Asst. Prof., Izmir University of Economics, Turkey, bahar.gun@ieu.edu.tr

Öğretmenler ve öğretim ile ilgili yapılan çalışmalarda öğretmenlerin verdiği kararlar hep merak edilen bir konu olmuştur. Öğretmenlerin karar mekanizmalarını anlamaya yönelik bir yaklaşım da onların ders sırasında yaptıkları yansıtımaların dikkatlice incelenmesidir. Deneyimli öğretmenlerin sınıf içi performanslarının incelenmesi ile çok şey öğrenilebileceği inancına dayanan bu çalışma, on deneyimli dil öğretmenin sınıf içi etkileşimli kararlarını incelemeyi hedeflemektedir. Bu on öğretmenin dersleri videoya kaydedilmiş, daha sonra kendileri ile sözlü görüşmeler yapılarak ders sırasında verdikleri kararların arkasındaki nedenler sorulmuş ve bu nedenlerin benzer yönleri belirlenerek sınıflandırılmıştır. Çalışmanın bulguları, katılan öğretmenlerin pedagojik ve duygusal boyutlarda benzerlikler gösterdiğini ortaya koymuştur. Bu sonuçlar, deneyimli öğretmenlerin karar verme süreçlerinin anlaşılması açısından hem hizmet öncesi, hem de hizmet içi öğretmen eğitimlerinde faydalı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Deneyimli Öğretmenler; Etkileşimli Karar Verme; Ders içi Yansıtma; Uzmanlık; Öğretmen Eğitimi

Öğretmen Mizah Yönelimiyle Öğrencilerin İkinci Dil Öğrenmeleriyle İlgili Bildirileri Arasındaki İlişki

Ali Ziyaeemehr

PhD, Ministry of Education, Iran ziyaeali@yahoo.com

Vijay Kumar

PhD, University of Otago, New Zealand vijay.kumar@otago.ac.nz

Mizah bütün dillerin bir parçasıdır ve bu yüzden dilin öğrenilme veya edinilme yolları üzerinde bir etkisi vardır. Birçok çalışmanın öğrenme ve öğretme süreçleri üzerinde öğretmenin mizahının rolü üzerinde durmasına rağmen, ikinci dil öğrenimiyle öğretmen mizahının rolü arasındaki ilişkiyi araştıran birkaç çalışma bulunmaktadır. Bu çalışma İngilizce'yi ikinci dil olarak öğreten öğretmenlerin mizah yönelimleriyle öğrencilerin ikinci dil öğrenimi algıları arasındaki ilişkiyi incelemektedir. Çalışma ayrıca algılanan ikinci dil öğrenimi ile öğrencilerin mizahın önemine ilişkin algıları ve mizahın etkileri arasındaki ilişkiyi de incelemektedir. Bunun yanında yukarıda değinilen algı ve roller arasında eğitim düzeyi, etnisite, ve cinsiyete göre bir farklılaşmanın olup olmadığını araştırmaktadır. Yüksek düzey öğretmen mizahının öğrencilerin ikinci dil öğrenme algılarıyla anlamlı olarak ilintili olduğu bulunmuştur. Ayrıca öğrencilerin algılanan ikinci dil öğrenme davranışlarıyla algılanan öğretmen mizahı ve mizah etkisi arasında güçlü bir ilişki olduğu bulunmuştur. Fakat öğrencilerin algılarında cinsiyet, etnisite ve eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılaşma gözlenmemiştir. İkinci dil eğitimi ve material geliştirme ile ilgili çalışmanın çıkarımları sınırlılıklarla birlikte çalışmada tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sözel Mizah; Mizah Yönelimi; Mizahın Önemi; Mizahın Etkileri; İkinci Dil Öğrenme

İlkokuldaki Dil Öğretmenlerinin Değerlendirme İnançları Ve Uygulamaları

Kagan Buyukkarci

Asst. Prof., PhD. Suleyman Demirel University- TURKEY

kaganbuyukkarci@sdu.edu.tr

Öğrenci başarısı ve performansında bilgi toplama süreci olan değerlendirme, öğrenme döngüsünün düzenli olarak planlanmasını sağladığı için uzun zamandır desteklenmiştir. Eğitim öğrenme esnasında düzenlenebilir ve programlar öğrenmeyi artırmak için geliştirilebilir. Eğitsel bir kavrama doğru yön değiştiren değerlendirme, bilgi edinme kaynağı olmaktan çıkarak öğrete ve öğrenmenin ayrılmaz bir parçası haline gelmektedir. Teori ve araştırmalar göstermektedir ki özellikle biçimlendirici değerlendirme öğretme sürecinin yeniden düzenlenmesinde kritik bir rol oynamaktadır çünkü biçimlendirici değerlendirme (öğrenme için değerlendirme) öğrenci ve öğretmenlerin içinde bulunduğu öğrenme ve öğretme aktivitelerinin düzenlenmesi için geri bildirim sağlar. Bu çalışma ilkökul öğretmenlerinin biçimlendirici değerlendirme hakkındaki inanışlarını göstermeyi amaçlamaktadır. Bunun yanı sıra bu çalışma ilkökul İngilizce öğretmenlerinin gerçekte kullandıkları değerlendirme uygulamalarını ortaya koymaktadır. Çalışman sonuçları göstermektedir ki ders gereksinimlerine, öğretmenlerin pozitif inanış ve tutumlarına rağmen, yabancı dil öğretmenleri biçimlendirici değerlendirme uygulamalarını yapmamaktadır. Değerlendirmeyi öğretme ve öğrenme süreçlerini yeniden şekillendirmek yerine çoğunlukla bilgiyi ölçme amaçlı kullandıkları bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Değerlendirme; Biçimlendirici; Özet; Dil Öğretmeni; Öğretmen İnanışları; Uygulamalar

Özerklik ve Dil Bilgisel Doğruluk Açısından Öğrencilerin Yazılarını Geliştirmede Dolaylı Aktivitelerin Etkisi

Nastaran Nazari

Department of English language teaching, Khatam university, USA

Nastaran_arya@yahoo.com.

Bu çalışma İranlı İngilizce (yabancı dil olarak) öğretmenlerinin kendi yazılarındaki dil bilgisi hatalarını fark edip düzelterek dil bilgisel doğruluk elde etme becerilerini araştırmayı amaçlamaktadır. Dil edinimindeki güncel literatür öğrencileri özerk dil öğrenme alışkanlıkları geliştirmeye teşvik etmek için dolaylı aktivitelerin rolünü vurgulamaktadır, bu yüzden aktiviteleri, özellikle dolaylı olanlarını dil öğretilmede önemli bir parça olarak düşünmek önemlidir. Bu çalışmada iki temel İngilizce sınıfından 60 öğrenci seçilmiştir. Sınıfın birindeki öğrenciler kendi yazılarındaki dil bilgisi kullanımlarıyla, İngilizce ana dili olan birisinin yazısındaki dil bilgisi kullanımını karşılaştırdığı dolaylı bir aktiviteyle görevlendirilmişken, diğer sınıf böyle bir çalışma yapmamıştır. Sonuçlar yukarıda bahsedilen aktiviteyle görevlendirilenlerin son-testte daha iyi olduklarını göstermiştir. Geciktirilmiş son-testin sonuçları da deney grubundaki öğrencilerin daha iyi performans gösterdiklerini doğrulamış ve bu öğrencilerin hedef yapıyı içselleştirdiklerini göstermiştir. Sonuç olarak bu tür aktiviteler öğrencilerin yazılarında dil bilgisel doğruluk açısından özerk olarak geliştirme yapmaya fırsat tanımada yararlıdır.

Anahtar Kelimeler: Dolaylı Aktiviteler, Yazma, Öğrenci Özerkliği, Dil Bilgisel Doğruluk; Öğrenci

Türkiye’de Devlet Okullarında Din Eğitimi Ve Aile Beklentileri: İmam Hatip Lisesi Örneği**Associate Prof. Dr. Engin Aslanargun**

Düzce University, Educational Administration and Supervision, Faculty of Education, Düzce, Turkey, enginaslanargun@gmail.com (Corresponding Author)

Associate Prof. Dr. Abdurrahman Kılıç

Düzce University, Curriculum Development and Instruction, Faculty of Education, Düzce, Turkey, akilic52@hotmail.com

Sinan Bozkurt

Vice Principal, Akçakoca Vocational High School, Düzce, Turkey, sinanbozkurt81@hotmail.com,

Eğitimin amacı öğrencilerin teknik ve entellektüel bilgilerle donatmak olduğu kadar onları ahlaki açıdan sorumlu bireyler olarak yetiştirmektir. Bu amaç genç nesillerin karakter gelişimi ve sosyalleşmesi süreçlerini içermekle birlikte okul ve sosyal çevrede benimsenmiş olan ahlaki ve erdemli davranışları da kapsayan bilinçli bir eylem olarak ortaya çıkmaktadır. Eğitim, toplumun değerlerini içerdiği kadar insanları belirli kalıplardan özgürleştirmeyi de amaçlamakta, hakim ideolojiyi sürdürme veya eleştirme merkezli olsa bile çocukları özgürleştirmeye dayalı bilinçli bir girişim olmalıdır. Bu çalışmanın amacı üniversiteye giriş sürecinde daha fazla sayıda akademik lise olmasına rağmen ailelerin çocuklarını modern ve seküler bir Türkiye’deki dini eğitim ağırlıklı liselere gönderme sebeplerini ve bu okullardan çocuklarına kazandırılmasını bekledikleri değerleri araştırmaktır. Bu amaca ulaşabilmek için literatürde değerler ve aile beklentileri ile ilgili kavramlar tanımlanmış ve dünyadaki durumla karşılaştırmalı olarak mevcut durum analiz edilmiştir. Sonuç olarak çocuklarını genel olarak dini derslerin yer aldığı İmam hatip Liselerine gönderen ailelerin çocukları için din dersleri ihtiyacı içerisinde oldukları anlaşılmaktadır. Ailelerin ifadelerine göre bu okullar akademik derslerin yanısıra din dersleri de sunmakta; karakter eğitimi, sosyal sorumluluk gibi derslere de yer vererek öğretmenlerin ve yöneticilerin olumlu örneğinde çocukların toplum, aile ve değerler gibi konularda bilgilenmesini sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: İmam Hatip Liseleri; Erdem; Din Eğitimi; Seküler Eğitim; Eğitim

İngilizce Konuşulan Bir Sınıfta İkili Grup Görevini Gözleme

Diana Achmad

Lecturer, English Language at the Secretarial Training Program (Program Diploma Sekretaris or PRODIS), Faculty of Economics, Universitas Syiah Kuala, Banda Aceh, Indonesia svifa_sabila@yahoo.com

Yunisrina Qismullah Yusuf

Lecturer, English Language Education Department, Faculty of Teacher Training and Education, Universitas Syiah Kuala, Banda Aceh, Indonesia yunisrina@gmail.com

Bu çalışma öğrencilerin konuşma becerilerini geliştirmek için farklı uluslardan öğrencilerin olduğu bir İngilizce dil sınıfında ikili grup etkileşimi hakkındadır. IELTS 5.5 puan bandında 16 tane orta seviye öğrenci çalışmada gözlenmiştir. Öğretmen öğrenciler arasından daha yetenekli(gelecek, güçlü) olduğunu düşündükleriyle daha az yetenekli(gelecek, güçsüz) olduğunu düşündüklerini gruplamış ve sekiz grup ders boyunca gözlenmiştir. Öğrencilere verilen görev sosyal yaşamla ilgili fikir belirtme bağlamında “Katılma ve Katılmama” durumunu belirtmektir. Gözlemlere dayalı olarak, görev altı grup tarafından başarıyla tamamlanırken, diğer ikisi bazı problemlerle karşılaşmışlardır. Birinci grupta, güçlü olan öğrencinin diğer öğrenciyi görev sırasında konuşması için desteklediği görülmüştür. Diğer grup, her ikisinin de ana dili aynı, beklendiği gibi İngilizce konuşmamışlar ve muhtemelen güçlü olanın diğerine olan saygısından dolayı genellikle ana dillerini kullanmışlardır. Bu tür durumlarda, gruplar verimsiz olduğunda bilgi paylaşımını güçlendirmek için grupları değiştirmek ve birinin diğer arkadaşları üzerinden aktiviteyi alıp sırtlanmasını önlemek için roller vermek önerilir. Sonuç olarak öğrencilerin dil kaynaklarını genişletmek için öncelikle öğrencilerin yetenek ve öğrenme kültürlerini belirleyerek öğretmenler tarafından farklı konuşma yeterliğinde olan öğrencilerin gruplandırılması en etkili bir şekilde yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: İkili Grup Çalışması; Görev Tabanlı Öğrenme; Konuşma; Çok Dilli Sınıflar; Öğrenme

Nijerya, Osun Bölgesi'ndeki Kamu Ortaokullarındaki Müdürlerin Kalite Güvence Stratejilerini Belirleme**Dr. Fasasi, Yunus Adebunmi.**Department of Educational Management, University of Ilorin, Ilorin, Nigeria. adeffasas@yahoo.com**Dr Oyeniran, Saheed.**Department of Educational Management, University of Ilorin, Ilorin, Nigeria. saheed_oyeniran@yahoo.com

Bu çalışma Nijerya, Osun Bölgesi'nde müdürlerin kalite güvence stratejilerini incelemektedir. Bu çalışma betimsel bir tarama araştırmasıdır. Olasılıklı katmanlı örnekleme tekniği 10 tane erkek, 10 tane kadın müdürün ve 190 erkek, 190 kadın öğretmenin seçilmesinde kullanılmıştır. Çalışma için veri toplama aracı olarak "Ortaokul Müdürleri Kalite Güvence Anketi" ve "Öğrenci Akademik Performans Kontrol Listesi" kullanılmıştır. Araçların geçerliği sağlanmış ve sırasıyla 0.74 ve 0.71 olan güvenirlik katsayıları için test-yeniden test metodu kullanılmıştır. Çalışmaya yön vermek için bir tane asıl hipotez beş tane de işlemsel hipotez oluşturulmuştur. Betimsel ve çıkarımsal istatistik verilerin analizi için kullanılmıştır. Çalışma müdürlerin cinsiyeti ve okulun konumunun öğrencinin akademik performansı üzerinde önemli bir etkisinin olmadığını göstermiştir. Bulgulardan yapılan çıkarımlar okul çıktısının üretiminde kaliteyi sağlayacak stratejileri uygulamada müdürlerin becerilerinin okulun etkililiğini belirleyeceğini göstermiştir. Bu mevcut bilgilere karşı olarak çalışma kalite güvencesini okulun bütün paydaşlarının bir işlevi olduğu sonucuna varmıştır. Bunun bir yönetim işlevi olmasından dolayı, müdür öğretmenleri ve diğer elemanları yaptıkları her işin okulda kaliteyi güvence altına alacak olarak görmelerini için koordine etmelidir. Kalite güvence stratejilerinin bir parçası olarak, müdür okul aktivitelerindeki tüm boyutlarda eğitimin felsefesini tanıyabilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Müdürlerin Kalite Güvence Stratejileri; Öğrencilerin Akademik Performansları; Ortaokul; Müdürlerin Cinsiyetleri; Okulun Konumu

İranlı Orta Düzey İngilizce Öğrenen Öğrencilere Referansla Grup Gözlemine Karşı İşbirlikçi Takım Tabanlı Öğrenme

Seyed Mohammad Hassan

Hosseini Education Office, Mashhad, Iran. mhhosseini73@yahoo.com

Bu çalışma İranlı İngilizce öğrenen orta düzeydeki öğrencilerin dil yeterlikleri üzerine İşbirlikçi Öğrenme(İÖ) metodu Grup Gözlemine(GG) göre Rekabetçi Takım Tabanlı Öğrenmenin(RTTÖ) muhtemel etkilerini araştıran bir deneysel çalışmadır.

Çalışma için 110 toplam öğrenciden orta düzeyde homojen 70 öğrenci seçilmiştir. Çalışmanın sonuçları hedef grubun dil yeterliğini geliştirme üzerinde RTTÖ'nün GG'ye göre daha avantajlı olduğunu göstermiştir. Çalışmanın bulguları "İslami ülkelerdeki öğrencilerin fikirlerin, inançların, ve perspektiflerin çeşitliliğine değer vermediği ve İÖ gibi modern metodlarla öğretilmeyeceğini" (p. 5) savunan Ab-Raza(2007) gibi araştırmacıların bulgularıyla ters düşmektedir.

Anahtar Kelimeler: İşbirlikçi Takım Tabanlı Öğrenme; Grup Gözlemi; Dil Yeterliği; Özgürleştirici Etken Olarak Öğrenme; Öğrenme